

Cảm Nghiệm của Gia Đình Sushi

Về Khoá Ephata

Ephata, Ephata. Lạy Chúa Giêsu xin mở trái tim con để con biết đón nhận Tình Yêu Chúa đến với con và nhân loại. Tình yêu Chúa đã đến với Cộng Đoàn Mẹ La Vang Las Vegas chúng con trong 3 ngày cuối tuần vừa qua. Tôi với những em nhỏ thân yêu trong gia đình tại Đền Thánh nhỏ bé này. Các em đã được đón nhận Hồng Ân của Thiên Chúa trong ba ngày dự khóa tĩnh tâm Ephata.

Bắt đầu vào buổi chiều thứ Sáu. Hoàng hôn đã ngả màu. Tôi nhìn các em từ từ tiến bước vào Đền Thánh Mẹ, nhìn các em với những khuôn mặt đắm chiêu, u buồn lẫn lộn và những ánh mắt thiếu tự tin in hiện trong các em. Ôi Lạy Chúa, xin ban ơn và sức mạnh cho các em để các em được vững lòng tin trong ba ngày tĩnh tâm này.

Tiếng chuông báo hiệu khóa học bắt đầu. Mở đầu là những bài hát vui nhộn để đón chào các em. Nhìn các em với những tiếng vỗ tay, những bước chân chậm chạp, hình như không đủ sức để cùng chung vui với mọi người. Tôi là một trong những thành viên đi giúp khóa, và được chọn làm “Bố” linh hướng trong nhóm nhỏ

gồm chín em trong đó có một người Mẹ thân yêu là (Michelle). Chúng tôi thay thế Cha Mẹ của các em và có bổn phận là hướng dẫn và cầu nguyện cho các em trong nhóm. Các em gọi chúng tôi là Bố Mẹ trong suốt khóa 3 ngày.

Thế rồi qua một đêm dài, sang ngày thứ Bảy. Sau khi ăn điểm tâm xong là chúng tôi tụ họp trong nhà nguyện để đọc kinh sáng dâng ngày cho Chúa. Tôi chăm chú theo dõi các em nhỏ trong nhóm của tôi cầu nguyện, nhưng mà lòng các em vẫn hoang mang, ưu tư khó tả ..

Nhưng ôi Lạy Chúa! Hoàng hôn lại bắt đầu buông xuống, màn đêm bao phủ Đền Thánh Mẹ. Sau những lời kinh nguyện dâng lên Chúa Mẹ, Một Phép Lạ đã đổ tràn trên các em và trên gia đình nhỏ bé của nhóm chúng tôi. Các em đã khóc lên với những giọt nước mắt chan chứa đầy đau thương và niềm hy vọng. Các em đã nhận thức được rằng các em là ai? các em đã đón nhận Chúa Thánh Thần ngự trong lòng. Các em đã xua đuổi được những hoang mang nghi ngờ, những lỗi lầm bản thân, và giờ đây các em đã thật sự đón nhận Hồng Ân của Chúa đang đổ tràn trên các em.

Các em đã cảm nhận được tình yêu của Chúa và các em sung sướng rưng rưng nước mắt thổn thức với cả tấm lòng hạnh phúc yêu thương. Các em đã cảm thấy thiếu sự chăm sóc quan tâm của Cha Mẹ, các em khao khát được sự âu yếm vỗ về của Cha Mẹ, để được cơ hội bày tỏ tâm sự, và nói với Cha Mẹ, Con Yêu Bố, yêu Mẹ lắm! Bố Mẹ ơi! Các em ao ước nhận được cử chỉ yêu thương của Bố Mẹ. Để rồi các em khóc thỏa thuê hết cả trái tim của mình.

Chúng tôi đã không cầm được nước mắt khi thấy các em khóc không còn e ngại mắc cỡ gì hết, các em đang muốn nói lên lời kêu van xin được sự yêu thương quan tâm của Bố Mẹ. Chúng tôi đã ôm các em thông cảm, vỗ về. Những cử chỉ an ủi, thông cảm yêu thương vô điều kiện đã làm cho các em rất là bình an, và tin tưởng.

Đúng vậy, Bây giờ đây các em chỉ còn cảm thấy được yêu và nhớ đến Bố Mẹ của mình. Khoảng sau nửa tiếng các em nhận được những lá Thư yêu thương do chính Bố Mẹ, các anh chị em thân nhân viết cho các em. Cầm lá thư trong tay mà lòng bồi hồi xúc động không nói lên lời, và lệ cứ tuôn rơi, cả những em rất là cứng cỏi cũng không thể nào cầm được nước mắt sung sướng và hạnh phúc khi biết là Bố Mẹ mình rất thương yêu mình.

Sự ngạc nhiên ngỡ ngàng khi biết Bố Mẹ tuy bận rộn trong công ăn việc làm nhưng cũng không quên viết thư để ủng hộ tinh thần và cầu nguyện cho các con yêu quý của Bố Mẹ. Các em cảm thấy vô cùng hạnh phúc, có lẽ đây là lần đầu tiên các em nhận được những dòng chữ yêu thương của Bố Mẹ gửi cho các em.

Có những em đã nằm dài trên nền nhà mỗi em một góc với ngọn nến lung linh sáng vừa đủ để viết lên những lời cảm ơn, yêu thương, và xin lỗi Bố Mẹ vì bao năm qua con hững hờ trác nghiệm làm con ngoan. Tưởng chừng bố mẹ không bao giờ để ý đến con. Giờ đây bố mẹ ơi! Con đã thông suốt rồi. Sự lo lắng và hy sinh của bố mẹ dành cho con chỉ để cho con học hành nên một người tốt trong xã hội và trong chính cộng đồng của chúng con. Con viết lên đây để xin lỗi bố mẹ và mong bố mẹ tha thứ cho con.

Chúng tôi (Huân & Michelle) thật vô cùng sung sướng khi nhìn các con em của tôi thật sự đã thông cảm những uất ức trong lòng của các em đối với bố mẹ của các em. Có những lúc vào bàn ăn các em đã tìm gọi chúng tôi khi một trong chúng tôi không ngồi chung bàn với các em. Vô cùng yêu thương và quý giá tưởng chừng các em không bao giờ gọi “Bố ơi! Mẹ đâu Rồi!!” hay “Mẹ ơi! Bố đâu rồi!!”

Con rất thèm có những buổi sinh hoạt gia đình, những bữa cơm gia đình. Thật cảm động thay. Mơ ước của các em thật đơn sơ. Tôi đã khuyến khích các em “nên tiếp tục cố gắng giữ lấy những nét son này. Vì có những lúc Bố Mẹ bận rộn vất vả kiếm cơm, manh áo cho các em. Nên không được cùng ngồi ăn chung với gia đình. Bố Mẹ nào cũng thương yêu con cái của mình nhưng vì hoàn cảnh cuộc sống cho nên các em phải thông cảm và giúp đỡ chu toàn việc học vấn cũng như việc nhà để Bố Mẹ bớt đi phần nào lo lắng. Các em phải yêu thương và vâng lời, kính trọng Bố Mẹ của các em nhé! Sẽ Có những lúc các em không được gần Bố Mẹ, nhưng các em hãy luôn nhớ là Bố Mẹ luôn luôn lúc nào cũng thương yêu và quan tâm lo lắng cho các em nhiều lắm.”

“Công Cha như núi thái sơn,

Nghĩa Mẹ như nước trong nguồn chảy ra.”

Ba ngày tĩnh tâm qua đi thật là nhanh chóng. Thánh Lễ bế mạc thật là xúc động khi Cha Giám Đốc rưng rưng nghẹn ngào khuyên nhủ các em và nói lên sự quan tâm thương mến các em. Tất cả các em đều muốn khóc theo Cha Giám Đốc.

Tình thương yêu của chúng tôi dành cho các em thật vô bờ bến. Sau Thánh Lễ chúng tôi ôm nhau và cầu chúc cho nhau những ơn lành và nguyện cầu Chúa Mẹ luôn phù trì các em trong những ngày sắp tới và cho các em biết Thờ Phụng Chúa, kính trọng bố mẹ và thương yêu tha nhân.

“Tình Yêu Chúa Bao La,

Muôn Đời Con Sẽ Ngợi Ca Danh Ngài.”

Gia Đình Bé Nhỏ SUSHI

26/3/2010 — 28/3/2010

Bố Mẹ,

Huân và Michelle